

Ο τελευταίος γεωργός (ιστορικό μυθιστόρημα)

Το τελευταίο βιβλίο της τριλογίας ιστορικών μυθιστορημάτων της καταξιωμένης συγγραφέως Γιώτας Κριλή αποκλειστικά στον Κόσμο

Γιώτα Κριλή

Μέρος δεύτερο Ματωμένες γειτονιές

Ενιωσε ξαλαφρωμένος και βγήκε σε αποχαιρετιστήριο σεργιάνι. Οι δρόμοι γεμάτοι ζητιάνους και αδέσποτα σκυλιά. Χτύπησε την πόρτα με το πένθος και άκουσε γαύγισμα σκύλου στην αυλή. «Θ' αναστήθηκε ο Ασίκης», είπε μέσα του. Άνοιξε η πόρτα και μπροστά του στεκόταν ο Ηρακλής. Στηριζόταν σε πατερίτσες και το πρόσωπό του ήταν μωλωπισμένο. Τον αγκάλιασε κατάπληκτος και κατασυγκινημένος.

- Βγήκα χθες μ' αναστολή.

- Χαίρομαι που είσαι στο σπίτι σου.

Μπήκαν στο καθιστικό. Ήρθαν οι γυναίκες και τον καλωσόρισαν. Η Ειρήνη φώναζε χαρούμενη: «Μηνά! Μηνά!»

- Μηνά, σ' ευχαριστώ για τη συμπαραστασή σου. Μας λείπει ο καπετάνιος, είπε ο Ηρακλής και η φωνή του τσάκισε.

- Καλή παρηγοριά, ψέλλισε εκείνος.

Η Ειρήνη τον πλησίασε. «Μηνά, ζωγραφιά, μπαμπά» φώναξε και χαμογέλασαν όλοι.

- Φεύγω για το χωριό.

- Τότε θα μας επιτρέψεις να σου προσφέρουμε το αποχαιρετιστήριο γεύμα.

Ο Μηνάς έμεινε όλη μέρα μαζί τους. Ένιωθε να ξαναβρίσκει τον εαυτό του κοντά τους. Ήταν και η κυρα-Μαρίκα ήρεμη. Μέσα σε κείνο το βαθύ σκοτάδι της θλίψης και της απελπισίας ήρθε μια πλιαχτίδα να της γλυκάνει την καρδιά. Ένα γράμμα, μέσω του Ερυθρού Σταυρού, από το Λευτέρη, από το Γκαίρλιτς της Γερμανίας. Ήταν καλά και περνούσε καλά... Αυτό της έφτανε. Ανησυχούσε για το Μανόλη. Δεν είχε δείξει σημεία ζωής απ' όταν έφυγε. Και η Νικολέτα φαινόταν αναζωογονημένη και δόξαζε το Θεό που ο Στέλιος έλειπε από την Αθήνα. Ο Ηρακλής συνέχισε.

- Όλα καλά. Οι πρόσφατοι συλληφθέντες μάς έφεραν νέα. Έχουν ξεχειλίσει οι φυλακές και τα κρατητήρια. Προχθές, μας επισκέφτηκαν οι πρεσβευτές της Αντάντ και μίλησα με τον Πέτρο. Ο Σωκράτης, η Μαρία και η Όλγα με το Διονύση είναι στη Θεσσαλονίκη. Θα είμαστε και εμείς μαζί τους αν τον ακούγαμε. Νομίζω ότι οφείλεται στην επίσκεψή τους η δική μου αποδέσμευση και μερικών άλλων. Πιστεύω ότι η ιστορία θα δικαιώσει το Βενιζέλο. Άμα επιβιώσουμε θα ξαναφτιάξουμε τις ζωές μας.

- Και θα ζούμε με τους εφιάλτες, είπε η Ερμιόνη.

- Σε κακοποίησαν;

- Δυστυχώς. Με κακοποίησαν και μου έσπασαν το πόδι κατά λάθος. Με πέρασαν για κάποιο αξιωματικό βενιζελικό

που είχαν συλλάβει καθώς έφευγε για τη Θεσσαλονίκη. Όμως, δεν είμαι ο μόνος. Μέσα σ' αυτόν τον πανζουρλισμό φανατισμού και παράνοιας γίνονται πολλοί αθώα θύματα, λόγω λανθασμένης ταυτότητας, ακόμη και βασιλόφρονες. Ευτυχώς, με πήγαν στην κλινική και μου τακτοποίησαν το σπασμένο μου πόδι. Ελπίζω να γειάνει.

Εκείνοι που βασανίζονται ανελέητα είναι οι επώνυμοι βενιζελικοί. Τους ξυλοδέρνουν άγρια και πολλοί μεταφέρονται στο νοσοκομείο σε κρίσιμη κατάσταση. Η τραγική περίπτωση του δημάρχου Μπενάκη είναι ενδεικτική. Το συνέλαβαν στο σπίτι του, που είναι μουσείο και το λεηλάτησαν. Ένας τον χτύπησε με τη λαβή του περιστρόφου και αίματα έτρεχαν από το κεφάλι του. Τον σκυλόβρισαν, τον αποκάλεσαν προδότη, άτιμο και φονιά. Τον είχε για εκτέλεση η συμμορία του ελληνογερμανού δικηγόρου Κωνσταντίνου Έσλιν. Όμως λόγω της υψηλής του θέσης και της αρετής του, είναι εθνικός ευεργέτης ο σεβάσμιος γέροντας, και έπειτα από επικλήσεις της κόρης του Πηνελόπης Δέλτα στα ανάκτορα τον άφησαν να πάει σπίτι του. Έπειτα του ζήτησαν να υπογράψει «δήλωση μετανοίας» και να αποκηρύξει δημοσίως το Βενιζέλο. Δεν το έκανε. «... ουδέποτε θα απαρνηθώ τας ιδέας μου και θα βεβαιώσω ψεύδη. Προτιμώ να γυρίσω στη φυλακή», είπε. Και έπειτα από δυο μέρες τον φυλάκισαν ξανά παρόλο που είναι πολύ άρρωστος.

- Τα διαβάζω στις εφημερίδες τους. Δεν έχει όρια ο φανατισμός τους. Καυχούνται κίολας για τις ωμότητες και τις βαρβαρότητες που διαπράττουν. Μάλιστα, δημοσίευσαν στην εφημερίδα τη

λεγράφημα που έστειλε ο υπουργός των εξωτερικών Ζαλοκώστας στην ελληνική πρεσβεία στο Παρίσι περιγράφοντας το ανάθεμα κατά του προδότη Βενιζέλου.

Ο Ηρακλής κούνησε το κεφάλι. Η κυρα-Μαρίκα που ήταν της εκκλησίας και απ' όταν έφυγε από τη ζωή ο καπετάν Ροκάκης πήγαινε πιο συχνά, σχολίασε:

- Ο κόσμος βλέπει τις αδικίες αλλά λουφάζει. Φοβάται. Στην εκκλησία κυκλοφορούν διάφοροι ψίθυροι. Λέγεται, ότι κοντά στο φθισιατρείο «Σωτηρία» τουφεκίζουν Μικρασιάτες πρόσφυγες και πολλούς άλλους που θεωρούνται κατάσκοποι γιατί ήταν στην υπηρεσία των Αγγλογάλλων. Σήμερα ψιθυρίζεται ότι κάθε πρωί βρίσκουν φρέσκα λουλούδια στο σωρό του αναθέματος που βάζουν, μες στα σκοτάδια της βαθιάς νύχτας, οπαδοί του Βενιζέλου. Εγώ ξεμολογήθηκα στον παπα-Αναστάση την αγωνία μου για την ψυχούλα του Βενιζέλου που θα βωλοδέρνει αιωνίως στην κόλαση. Μου 'πε ότι δεν πιάνει το ανάθεμα άμα δεν είσαι ένοχος. Χίλια καλά να του δώσει ο Θεός. Ψέλνει με περίσσιο ζήλο τις δοξολογίες για το βασιλιά. Είναι άψογος και ξέρει πώς να προφυλάσσει το ποίμνιό του.

- Ο παπα-Αναστάσης είναι γνήσιος ιερέας, ενάρετος και δίκαιος. Δυστυχώς, πολλοί ιερείς σήμερα είναι ανάξιοι των ιερών καθηκόντων τους, πρόσθεσε ο Ηρακλής.

- Η συμμετοχή τους στο ανάθεμα κατά του Βενιζέλου θυμίζει τη σκοτεινή περίοδο της Ιεράς Εξέτασης του μεσαίωνα. Έμαθα ότι και το «Μικρό Φρουραρχείο» δεν είναι οίκημα παρά τόπος εκτελέσεως.

Ένας τον χτύπησε με τη λαβή του περιστρόφου και αίματα έτρεχαν από το κεφάλι του. Τον σκυλόβρισαν, τον αποκάλεσαν προδότη, άτιμο και φονιά. Τον είχε για εκτέλεση η συμμορία του ελληνογερμανού δικηγόρου Κωνσταντίνου Έσλιν